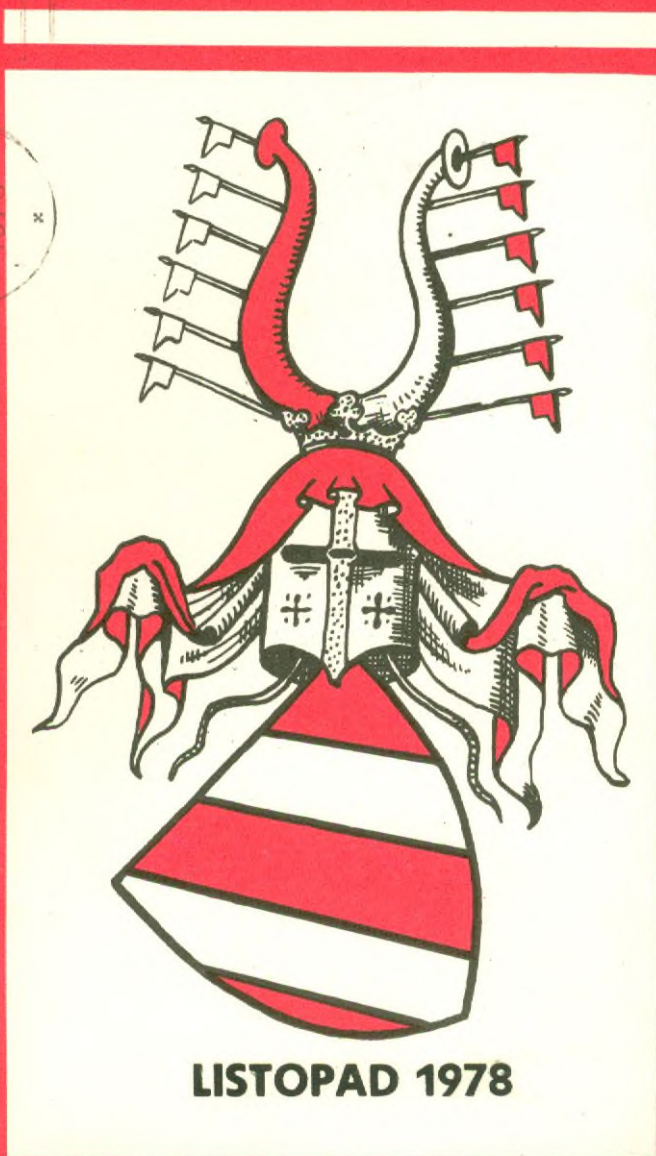

**UK
F
R
C
H
N
Í**

LISTOPAD 1978

**K
A
L
E
N
D
Á
Ř**

DOBRUŠKA

OBSAH:

	str.
Pořad oslav „Měsíce československo-sovětského přátelství“ v Dobrušce	1
Vdova po vojákově	2
<i>SPOLEČENSKÉ ORGANIZACE NF</i>	
Klub přátel sovětského filmu	4
<i>NAŠE ZPRÁVY:</i>	
Vyznamenání v roce 1978	6
Milé setkání	6
Novinky z pera našich spisovatelů	6
Dny polské kultury v Dobrušce	7
Oprava	7
Dodatek	8
Požárníci soutěžili	8
Městská lidová knihovna	8
Na okraj jedné výstavy	8
Ohlédnutí za turistickou sezónou	9
SPLEČENSKÁ KRONIKA	9
Zprávy ZK JAS	11
Program KINA 70 na listopad	12
Výběrová bibliografie — dodatky	14
Nedožité osmdesátiny	obálka

Pořad oslav »Měsíce československo-sovětského přátelství« v Dobrušce

ŘÍJEN

26. čtvrtek
v 19.30 hodin
v KINĚ 70

Celookresní slavnostní shromáždění k 60. výročí vzniku Československa a 10. výročí čs. federace. Součástí programu je 70 mm film „Vítězný lid“.

LISTOPAD

7. úterý

Pietní akt v Bílém Újezdě v 9.15 hod. a v Dobrušce v 10.15 hodin.
Slavnostní schůze odbočky SČSP v JZD Mír ve 14 hodin.

7. úterý
v KINĚ 70
v 19.30 hodin

Zahájení oslav Měsíce československo-sovětského přátelství a film „Vlčí stopou“.

11. sobota
od 19 hodin
v ZK JAS

Večer družby

16. čtvrtek
17. pátek
KINO 70

Školní představení „Nic než kocour Herkules“
— odpoledne
„Melodie bílých nocí — večer

21. — 24. 11.
KINO 70

Festival sovětských filmů;
21. 11. Odchylka nula
22. 11. Otázka pro všechny
23. 11. Bílý BIM, Černé ucho
24. 11. Fronta v týlu

28. — 30. 11.
KINO 70

Film; Ůzbrojen a velmi nebezpečný

PROSINEC

12. úterý
KINO 70

Ukončení oslav Měsíce československo-sovětského přátelství. Součástí programu je film „Zabit při plnění povinností“

Celookresní slavnostní zahájení Měsíce československo-sovětského přátelství se koná 2. listopadu v Borohrádku.

V sokolovně v Kostelci nad Orlicí vystoupí 14. listopadu od 19 hodin sovětský amatérský soubor písní a tanců. Zájezd na toto vystoupení organizuje městský výbor SČSP v Dobrušce.

Vdova po vojákovi

(Překlad článku z novin *Narvský dělník*, zveřejněný 7. března 1978)

Čekala na něho mnoho let. A třebaže ve skřínce leželo úmrtní oznámení, stále doufala, že je snad živ, že se snad vrátí.

Potom přestala i doufat. Chtěla jen vědět, kde je mužův hrob. Posílala dotazy. Z archivu ministerstva obrany SSSR jí oznámili, že voják Nikitin Petr Alexandrovič, narozený 1910, je pohřben v hromadném hrobě ve městě Nejas ve východním Slezsku.

Ale objevily se pochybnosti, proč Slezsko? Vždyť v úmrtním oznámení je napsáno Československo.

Když byla dcera vojína Nikitina na turistickém zájezdu v Československu, snažila se najít místo, kde je pohřben otec. Ale ukázalo se, že vesnice, která byla zapsána v úmrtním oznámení, neexistuje.

Ubíhaly roky, vyrostli vnuci padlého vojáka a také se připojili k hledání hrobu svého dědečka. Vnučka, žákyně desáté třídy Táňa Kosicinová, poslala ještě jednou dotaz do Moskvy. Na odpověď nemusela dlouho čekat. Přišla z výkonného výboru Svazu společnosti Červeného kříže SSSR a brzy dostala i balíček s fotografií od Svazu Československo-sovětského přátelství. Na fotografii je hrob, na mramorové desce je napsáno: Zde leží vojáci Rudé armády, kteří v roce 1945 osvobodili naši republiku od německých okupantů. Zahynuli 12. května 1945 a byli pohřbeni... Mezi jmény padlých je i jméno rudoarmejce Nikitina Alexandroviče, narozeného 1910.

Tak po 32 letech uviděla vdova po vojínu Petru Nikitinovi Marie Vasiljevna Nikitinová hrob svého manžela.

Podlomily se jí nohy. Myslela si, že za ty dlouhé roky jí vyschly slzy, ale najednou se rozplakala. Dobře, že u ní byly děti a vnuci. V noci nespala, vzpomínala na celý svůj život.

Před válkou žila Marie Vasiljevna s rodinou v okresním městě Volchov 2. Město vzniklo zároveň se stavbou Volchovské hydroelektrárny. Muž pracoval v hliníkárně. Měli šestiletou dcerku Ljubu, čekali druhé dítě. Žili skromně, ve svornosti.

Na jaře roku 1941 zavolali Petra Alexandroviče na tříměsíční vojenské cvičení. Marie vyprovázela muže na nádraží s pláčem.

„Neplač,“ uklidňoval ji Petr. „Tři měsíce uběhnou jako voda. Pak se nám narodí syn.“

Ale voják se domů nevrátil, neviděl svého syna. Hned v prvních dnech Velké vlastenecké války odešel Petr Nikitin přímo z výcvikového tábora na frontu bránit město revoluce — Leningrad. Ve stručných dopisech psal, že byl dvakrát raněn. Po propuštění z nemocnice šel opět do přední linie. Prošel válečnými cestami od Leningradu až do Československa. Odtud je i jeho poslední dopis, z dubna 1945: „Moji drazí, všichni zde říkají, že

válka brzy skončí. Naše vojska porázejí fašisty. Brzy bude mřít, přijedou domů. A tobě, Marie, se bude žít lehčeji. Budeme společně vychovávat děti. Je tady teplo, všechno je zelené, začíná kvést šerfík. A jak je u vás, ve Velchově? Čekejte na mne, moji drazí.“

Ale Marie Vasiljevna se nedočkala muže, děti se nedočkaly otce. Právě tak se nedočkaly mužů, bratrů a otců tisíce a tisíce žen, matek, sester...

Marie Vasiljevna dále vzpomíná (pozn. redakce): „Vzpomínat na válku je hrozné. Hned na začátku války fašisté podnikali nálety na železnici u Tichvinu. Železnice probíhala nedaleko od našeho města. Zvláště se zvýšil počet nepřátelských leteckých útoků v červenci. Za jednoho takového náletu jsem začala rodit. V porodnici nás bylo 22. Nemohly jsme se nikam schovat. Za výbuchů bomb a hřmění protiletadlových zbraní se mi narodil syn, který vážil 4,20 kg. Pojmenovala jsem ho Gennadij.

V porodnici jsem nebyla dlouho. Bylo tam nebezpečno a navíc doma zůstala dcera sama.

V té době byla fronta 10 km od Volchova. Mnoho obyvatel odjelo na vesnice. Ale kam jsem se měla podít s dětmi já? Zůstala jsem doma a sotva jsem se uzdravila, šla jsem budovat obranné zákopy u města. Pamatuji se, jak jednou přiletěly nepřátelské bombardéry (mířily na Volchovskou elektrárnu). Právě jsem spěchala z práce domů a vidím, že po ulici běží moje sedmiletá dcera se synem v náručí. Stačili jsme se ukrýt.

Všem nám sovětským lidem bylo v té době těžko. Pracovala jsem, kde bylo potřeba, v sousedním kolchoze, při opravě železnice. Jednou jsem šla po trati a na svahu jsem našla zmrzlé brambory. Nabrala jsem jich, kolik jsem unesla. Děti doma čekaly. Brambory jsem upekla, najedli jsem se dosyta. To byl přímo svátek.

Pracovala jsem i na přehradě volchovské elektrárny. Odklízeli jsme kameny, které do nádrže napadaly při bombardování. Nejtěžší bylo, když jsme rozbíjeli led, silný půldruhého metru, pod mosty na řece Volchov. Za den jsme museli probít 18 otvorů. Když jsem přišla domů, necítila jsem ruce ani nohy. Objala jsem děti a začala plakat. A děti se také daly do pláče. Tak jsem je utěšovala, že brzy porazíme Hitlera, otec se vrátí domů a bude nám dobře.

Na jaře, když po řece pluly vory, jsme vytahovali klády na vlečné loď. Všechno se dělalo ručně. Byla to těžká práce. Tehdy jsem přišla o zdraví. Dodnes mě trápí bolest.

Za války byly i krásné dny. To když jsme dostali zprávu z fronty, že naši osvobodili od okupantů města. Pak se pracovalo i žilo lehčeji. A co bylo hlavní, lidé v té době žili různě, obětavě si pomáhali a zvláště podporovali ty, kteří měli děti.“

Ano, těžkými zkouškami prošly ženy vojáků. Ale Marie Vasiljevna a milióny druhých vydržely, neklesly na duchu. V poválečné době pracovala Marie Vasiljevna v mateřské školce ve Volchově. Ze svých dětí vychovala pracovitě lidi, věrné vlastence.

Dcera Ljubov vystudovala vysokou školu. Pracuje jako vedoucí plánovacího oddělení Estonské GRES. Gennadij se stal kvalifikovaným zámečníkem. Nyní je na roční služební cestě v Iráku, pracuje v tepelné elektrárně....

Byla jsem u Marie Vasiljevny Nikitinové na návštěvě. Je to přívětivá, prostá ruská žena. Její žilnaté ruce neznají odpočinku. Jednopokojový byt je prostý a útulný.

„Tento byt jsem dostala jako vdova po frontovém bojovníkovi. O to se postaral městský vojenský výbor. Žiji spokojeně. Nenudím se, není na to čas. Vždycky si najdu práci. Pohlídám vnuky nebo pracuji jako chůva v mateřské škole, když je potřeba. Vždyť tu práci znám...“

Teď, když je známo místo, kde byl pohřben muž, se Marie Vasiljevna s dcerou, zetěm a vnuky chystá navštívit hrob Petra Alexejeviče a poděkovat československým přátelům za to, že chrání památku na sovětské vojáky, kteří zahynuli v roce 1945.

12. květen 1945. O tomto dni píše L. I. Brežněv ve vzpomínkách „Malá země“: „Pro naši 18. výsadečkovou armádu přišel poslední den války poněkud později — 12. května. Už byla podepsána bezpodmínečná kapitulace fašistického Německa, ale my jsme na území Československa bojovali se zbytky úporně se bránícího nepřítele.“

V těch bojích zahynul i řadový voják Petr Nikitin.

(Poznámka redakce)

Rodina Nikitinových přijela k nám na návštěvu začátkem července letošního roku. Byla nejdříve hostem místního národního výboru v Bílém Újezdě, kde uctila památku manžela, otce a dědečka Petra Nikitina, který tam je na hřbitově pochován. Potom prožili další dny jako hosté SČSP v Dobrušce. Prohlédli si město, pobesedovali s funkcionáři SČSP, MěstNV, NF, ČSŽ i s důchodci a vzájemně si vyměnili upomínkové předměty. Náš kraj si oblíbili a chtějí se sem ještě jednou podívat. Váží si péče, kterou věnujeme jejich členu rodiny.

Společenská organizace Národní fronty

Klub přátel sovětského filmu

V celkové činnosti Svazu československo-sovětského přátelství v Dobrušce zaujímá významné místo práce se sovětským filmem. Stává se jednou z nejdůležitějších a zároveň nejučinnějších forem ideově-kulturní činnosti svazu.

Sovětská filmová díla celovečerní i krátkometrážní, hraná i animovaná, jsou velkým pomocníkem v ideově-kulturní činnosti SČSP. Film jako nejmasovější umění je zároveň i prostředníkem masové komunikace a může se stát vynikající didaktickou pomůckou. Vždyť filmy, které jsme měli možnost v našem kině zhlédnout, jako „Křižník Potěmkin“, „Romance zamilovaných“, „Bojovali za vlast“, „Osvobození“, „Vojáci svobody“ a mnoho dalších, nejsou jen uměleckou výpovědí o realitě, ale i prostředkem zpětného působení této reality na diváka. Jde o účinek vysoce přesvědčivý, ovlivňující vědomí lidí, logické myšlení i emociální stránku.

Sovětské filmové umění umožňuje na konkrétních dílech ukázat podstatu a význam metody socialistického realismu, jejímž základem je vědecký světový názor.

V socialistické společnosti roste úloha umění daleko více než kdy jindy, působí na formování lidské osobnosti, na tvorbu životního stylu a prostředí a nepřímo ovlivňuje i rozvoj výrobních sil.

Při práci se sovětskými filmy je třeba vycházet z jejich žánrové a námětové bohatosti a vždy mít na zřeteli jejich politicko-výchovný dopad na diváka.

Význam sovětského umění rok od roku vzrůstá nejen se zřetelem k jeho úspěchům na mezinárodních filmových festivalech, ale i v oblasti utužování internacionálních vztahů mezi našimi národy.

Proto již v roce 1973 byl v Dobrušce založen Klub přátel sovětského filmu, který je dobrovolným sdružením zájemců o sovětskou filmovou tvorbu. Jeho hlavním posláním je poznání historie a zvláště pak současnosti sovětské kinematografie, zvyšování zájmu o sovětské filmové umění, napomáhá svou činností k upevňování bratrských vztahů mezi našim a sovětským lidem a tím i mezi našimi národy.

Přes filmovou tvorbu seznamuje své členy i ostatní filmové diváky s historií Sovětského svazu, jeho budovatelskými, vědeckými, politickými, kulturními i sportovními úspěchy.

Počet členů Klubu se každým rokem pohybuje okolo 400. Klub úzce spolupracuje s vedením kina, Krajským podnikem pro film v Hradci Králové i Domem sovětské vědy a kultury v Praze. Zástupci těchto institucí přijíždějí do Dobrušky zejména u příležitosti festivalu sovětských filmů, konaném v Měsíci československo-sovětského přátelství.

Za období své pětileté činnosti Klub přátel sovětského filmu prošel vývojem charakterizovaným mnohdy bojem s nárazovostí akcí, někdy také s malým pochopením jeho významu ze strany některých výborů odboček SČSP, jindy i s povrchním zájmem občanů o filmové představení. Přesto v uplynulém roce navštívilo sovětské filmy v našem 70 mm kině více než 10 000 diváků a v porovnání s návštěvností v jiných kinech, jako v Rychnově nad Kněžnou, Týništi nad Orlicí a dalších, je účast na festivalových sovětských filmech i v Měsíci československo-sovětského přátelství v našem kině největší.

Klub přátel sovětského filmu bude i nadále svou angažovanou činností s filmovými zájemci prohlubovat a rozšiřovat, a tak napomáhat nejen posílání sovětských filmů, ale i podílet se na zajišťování dobré zábavy a filmového zážitku.

E. Tribula
předseda KPSF

● Naše zprávy

VYZNAMENANÍ V ROCE 1978

Soudruh doc. JOSEF ŠVARC, děkan pedagogické fakulty, poslanec MěstNV, člen rady a předseda komise pro výstavbu, vyznamenán v květnu řádem „Za zásluhy o výstavbu“.

Soudruh VÁCLAV NOVOTNÝ, člen rady a předseda zemědělské komise, vyznamenán v květnu jako „Vynikající pracovník ministerstva zemědělství a výživy“.

JZD MÍR DOBRUŠKA vyznamenáno 9. září řádem „Za zásluhy o výstavbu“.

Soudruh ing. ZDENĚK PAVLÍK, předseda JZD Mír, poslanec MěstNV a člen komise finanční a plánovací, vyznamenán 14. září jako „Vynikající pracovník ministerstva zemědělství a výživy“.

Soudruh ing. JAN PAŘÍZEK, agronom JZD Mír, vyznamenán 14. září jako „Vynikající pracovník ministerstva zemědělství a výživy“.

MILÉ SETKÁNÍ

Ve čtvrtek 14. září se v zasedací síni MěstNV sešli přátelé a známí na besedě se zasloužilým umělcem Karlem Michlem. V roce, kdy oslavil osmdesátiny, bylo o čem hovořit — o jeho pobytu a práci v Dobrušce, o učitelské práci, opřené o přátelství s tehdejšími vynikajícími pedagogy s. Cvrčkem a Ježkem, o politickém dění v období mezi válkami. Vzpomínalo se na kulturní život v době působení s. Michla v našem městě. Soudruh Michl se rozhovořil o vlastní práci literární a také o povídkách, které připravuje k vydání.

V kruhu přátel, v družné debatě čas rychle utíkal a z podvečerního posezení se účastníci rozcházel v nočních hodinách.

Soudruhu Karlu Michlovi všichni přítomní popřáli zdraví do dalších let, hezký pobyt na Plasnicích a hodně tvůrčích sil.

Každý byl mile překvapen elánem a dalšími plány muže, který celý život věnuje práci pro lid naší socialistické vlasti a přitom nezapomíná na rodný kraj Aloise Jiráska, Boženy Němcové, na Orlické hory a Dobrušku.

NOVINKY Z PERA NAŠICH SPISOVATELŮ

V nakladatelství Kruh v Hradci Králové vyšly v letošním roce dvě knihy nám známých autorů.

Sbírka povídek Karla Michla „Kde vlci vyjí a slavíci zpívají“ obsahuje vyprávění o první světové válce a olidech našeho Podorlicka. Po úvodu autora „Autor se napřed zpovídá“ následují povídky: Když nůžky zvonily hrana, Zklamání, Nemocná píšťalka, Jaro ve Vídni 1918, Pokorná služebnice učitelská, Bramborová válka, Prvňáčkové, Burské oříšky, Sláva Stalingradu, První svatba, Psaní z vojny, Sašec samotář, Před okénky orloje a Jedna kapitola na závěr od Jana Dvořáka.

Ve sbírce se znovu projevuje vypravěčské umění Karla Michla a jeho znalost lidí a jejich problémů. Tuto milou knížku si jistě rádi přečtete.

Druhou knihou je novela mladého autora Josefa Plachetky „Návrat až k ránu“. Na záložce knihy se o autorovi dovídáme, že Josef Plachetka se narodil 29. dubna 1946 ve Vojenicích. Vystudoval Vysokou školu strojní a textilní v Liberci. Nyní žije v Byzhradci a je zaměstnán jako vedoucí technické kontroly v Okresním průmyslovém kombinátu v Dobrušce. Zúčastnil se s úspěchem literárních soutěží, komorními povídkami debutoval ve sborníku Kruhu „Rozhovory“ v roce 1977. Jeho novela zaujme obsahem i formou především mladší čtenáře, protože sám autor je jedním z nich. Na čtenářském stole tedy před námi leží dvě útulné, hezky upravené knihy od autorů různých generací. Oba však jsou pevně spojeni s naším krajem, a proto o to více budou jejich nové práce vyhledávány. Ježek R.

DNY POLSKÉ KULTURY V DOBRUŠCE

se konaly od 26. do 30. září v KINĚ 70. Pět polských filmů vybraných na filmovou přehlídku představovalo vrchol polské filmové poválečné tvorby. Při slavnostním zahájení 26. září byl za přítomnosti zástupců polského kulturního střediska v Praze, politických a kulturních zástupců z kraje i okresu promítán film „Kanály“. Události varšavského povstání v roce 1944 vylíčené v tomto filmu byly silným zážitkem především pro mladé diváky. Výtvarně zajímavé byly i plakáty na filmy československé produkce, promítané v Polsku, jejichž výstavu uspořádal Klub filmového diváka v zasedací síni Měst NV. Byla navázána družba se střediskem polské kultury v Praze a spolupráce bude pokračovat. Zásahu na uspořádání a důstojném průběhu celé akce měl Klub filmového diváka a KINO 70 v Dobrušce.

OPRAVA

V říjnovém Kulturním kalendáři v článku „70 let dráhy Dobruška - Opočno“ došlo k několika nepřesnostem:

na str. 2 v odstavci „1940-1950“ má být místo „lokomotivy řady 319.0“ uvedeno správně „lokomotivy řady 310.0“;

na str. 3 v odstavci „27. V. 1962“ má být místo „železniční stanice Pulice“ správně „železniční zastávky Pulice“;

na str. 3 v tabulce „Přehled vývoje hustoty provozu“ místo období „1945-45“ správně „1944-45“.

Tyto chyby si v minulém čísle opravte!

DODATEK

Dráha Opočno-Dobruška měla pokračovat podle dobových protokolů přes Domašín, Spáleniště, Bačetín, Bystré do Tisu, kde se měla napojit na uvažovanou dráhu z Nového Města n. Met. na Rokol, Olešnici, Deštné, Solnici, Častolovice.

— 1r

POŽÁRNÍCI SOUTĚŽILI

Dne 16. září se na všesportovním stadionu v Dobrušce uskutečnil již pátý ročník soutěže v požárním sportu o putovní pohár. Soutěže se zúčastnilo 11 družstev mužů z Východočeského kraje a jedno družstvo žen z Kostelce n. Orli. Putovní pohár získali muži ze ZO SPO v Kostelci nad Orlicí, kteří byli v soutěži nejúspěšnější.

V minulosti získalo putovní pohár družstvo mužů ZO SPO v Dobrušce dvakrát a rovněž dvakrát družstvo mužů ZPO AZNP Kvasiny.

Každé ze zúčastněných družstev obdrželo hodnotné ceny, které věnovaly závody našeho města. Za podporu činnosti Svazu požární ochrany jim patří poděkování.

Brodecký

Městská lidová knihovna

Občané a čtenáři, kteří v březnu minulého roku navštívili pořad připravený závodním klubem JAS a městskou lidovou knihovnou v rámci Měsíce knihy, jistě nezapomněli na herecké vystoupení Miroslava Částka v dramatizaci Poláčkových „Hráčů“. Pro ty, kterým se Částkovo divadlo jednoho herce líbilo, i pro všechny ostatní, kteří mohou litovat, že Hráče neviděli, připravila knihovna opět ve spolupráci se ZK Jas další pořad z tvorby Miroslava Částka.

Zveme Vás do sálu závodního klubu Jas v pátek 24. listopadu 1978, kde v 19.30 hodin začne večer věnovaný 40. výročí úmrtí spisovatele Karla Čapka. V pořadu nazvaném „Obyčejný život“ účinkuje Miroslav Částek, člen pražského divadla poezie Viola. Scénář podle románu Karla Čapka, třetího dílu trilogie Hordubal, Povětroň, Obyčejný život připravil Miroslav Částek.

Na okraj jedné výstavy

Byla uskutečněna jako jiná léta, na svatováclavskou pouť, a to od 28. 9. do 1. 10. 1978 v Klubu důchodců. Navštívilo ji přes 1 000 občanů. Byli mezi nimi i důchodci z Vamberka a Opočna. Převládaly různé tapiserie z chemlonu vytvořené dovednými rukama žen i mužů. Na druhém místě to byly překrásné výšivky, zdobící rukusy, šaty, halenky. Výstavu doplnily pletené svetry a jiné výrobky z vlny.

Zájem, s jakým se tyto každoroční výstavy setkávají, svědčí o jejich oblibě. Pomáhají naplňovat volný čas pracujících i důchodců. Inspirují muže i ženy k novým výtvarným projevům. Za to za všechno díky pořadatelům, Klubu důchodců v Dobrušce.

M.B.

Ohlédnutí za turistickou sezónou

Od r. 1972, kdy došlo ke zpřístupnění rodného domku Fr. Vl. Heka, jsme si zvykli hodnotit přípravu i závěr turistické sezóny. To proto, že chceme, aby se naše město návštěvníkům líbilo, aby se k nám rádi vraceli. Vždy najdeme místa, kde nás tlačí bota, ať již je to stav prodejen pohostinství nebo přístupové cesty. Jejich řešení pomáhá nejen turistům, ale i domácímu obyvatelstvu. Také letos uvítalo návštěvníky čisté, i když místy rozkopané město. Začali k nám přijíždět již v dubnu. Hlavní turistická sezóna však začala až v květnu. Byly na ni připraveny všechny muzejní expozice. Návštěvníci si pochvalovali, že je u nás čisto a útulno. Nešetřili pochvalnými zápisy, ať již v muzeu, v domku F. L. Věka, nebo v expozici Věry Jičínské. Také průvodci odvedli svoji práci na výbornou, přestože v letošním roce došlo k podstatné výměně kádřů. Dělo se tak, jak se říká za pochodu. Nové průvodkyně sloužily společně s těmi, které pamatují začátky. Chtěla bych poděkovat Daně Sedláčkové, Dáše Petrové-Svědíkové, Haně Kozubové, Nadě Šebkové, Janě Kotvové za jejich obětavou práci a popřát jim mnoho úspěchů v jejich zaměstnání i ve studiu.

Letos jsme měli velkou konkurenci. Byly zde různé celostátní výstavy, z nichž nejzávažnější „Doba Karla IV.“, a výstava poštovní známky“. Turistice nepřálo ani počasí. To jsme pocítili nejvíce v červenci a září, to je v měsících, kdy k nám jezdí zájezdy z vesnic. Přesto naše expozice navštívilo na 30 000 turistů.

Městské muzeum připravilo samo, nebo ve spolupráci s jinými kulturními institucemi (ZK JAS, Městská knihovna) celou řadu menších i větších výstav. Velká péče byla věnována konzervaci sbírkových předmětů. Rovněž bylo a je pokračováno v evidenci. To znamená, že bylo učiněno vše, aby i příští turistická sezóna nomhla být úspěšná.

M.B.

● Společenská kronika

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU ŽIVOTNÍMU JUBILEU:

85 let Marie Ryšavá, Domašín 43

nar. 14. 11. 1893

Bohumil Potoček, Dobruška 649

8. 11. 1893

Václav Kupka, Dobruška 861

6. 11. 1893

80 let	Anna Hejzlarová, Dobruška 548	17. 11. 1898
75 let	Anna Krošová, Dobruška 690	23. 11. 1903
	Julie Kosařová, Dobruška Pulice 100	27. 11. 1903
	Růžena Volfová, Podbřezí 12	29. 11. 1903
	Anna Smrčková, Podbřezí 1	29. 11. 1903
	Marie Tomášová, Dobruška Mělčany 10	30. 11. 1903
	Emil Otrádkovský, Dobruška 34	18. 11. 1903
	Vilém Hofman, Domašín 48	20. 11. 1903
	Jindřich Chmelař, Dobruška Běstvíny 1	30. 11. 1903
70 let	Kateřina Hradecká, Dobruška 300	25. 11. 1908
	Jan Práza, Dobruška Chábory 29	29. 11. 1908

SŇATEK UZAVŘELI:

Josef Hampl, Dobruška 794 — Milena Knoulichová, Sněžné 42
 Jan Krejčí, Trutnov 732 — Zdeňka Čapková, Dobruška 812
 František Stuchlý, Tupesy u Pardubic 22 — Ivana Tučová, Dobruška 188
 Jaromír Dvořák, Praha 7 — Zlata Dražanová, Dobruška 565
 Michal Vravko, Dobruška 873 — Jiřina Šafářová, Kostelec n. Orli. 765
 Jiří Rejnart, Sedloňov 104 — Květoslava Dočincová, Dobruška 863
 Václav Chudý, Záhornice 61 — Alena Netíková, Dobruška 802
 Vladimír Badin, Moravská Třebová 8 — Jana Jílková, Dobruška 867
 Oleg Franc, Pohoří 174 — Jitka Chudá, Dobruška 825
 Jindřich Mrázek, Opočno 183 — Marie Linhartová, Dobruška 450
 Petr Köhler, Dobruška 781 — Zdeňka Vávrová, Opočno 562

ZLATOU SVATBU OSLAVILI:

Dne 22. září manželé Bohumír a Marie Pavlíčkovi, Dobruška 388
 Dne 27. září manželé Josef a Anna Ekrtovi, Dobruška 301
 Dne 29. září manželé Josef a Božena Hartmanovi, Dobruška 642
 Dne 30. září manželé František a Emílie Diveckých, Dobruška 588

VÍTÁME DO ŽIVOTA NAROZENÉ DĚTI:

Jana Skácela, Dobruška 734	nar. 31. 8. 1978
Jana Dvořáka, Dobruška 659	31. 8. 1978
Tánu Danišovou, Dobruška Křovice 49	6. 9. 1978
Jitku Jalůvkovou, Dobruška 876	8. 9. 1978
Radanu Kulinovou, Dobruška 13	9. 9. 1978
Lucii Dachsovou, Dobruška 874	11. 9. 1978
Lenku Balášovou, Dobruška 867	12. 9. 1978
Michala Niče, Dobruška 705	13. 9. 1978
Hanu Raškovou, Dobruška 840	14. 9. 1978
Lenku Ouřadovou, Dobruška 79	15. 9. 1978
Věru Pinkasovou, Dobruška 869	18. 9. 1978
Tomáše Peřinu, Dobruška 793	19. 9. 1978
Karolínu Faltysovou, Dobruška 393	22. 9. 1978

Žanetu Hermanovou, Dobruška 89
Vlastimila Vrbu, Dobruška 300

28. 9. 1978

29. 9. 1978

LOUČÍME SE SE ZEMŘELÝMI SPOLUOBČANY:

Marií Kollertovou, Dobruška - Pulice 67	nar. 3. 4. 1969
Martinou Smrčkovou, Dobruška 809	19. 7. 1976
Josefem Poláčkem, Dobruška 357	19. 1. 1924
Ladislavem Gütlerem, Dobruška 847	11. 2. 1916
Emílií Řepišovou, Dobruška 742	20. 11. 1901
Růženou Žďárskou, Dobruška 829	30. 1. 1890
Milenou Žižkovou, Dobruška 18	17. 2. 1894

● Zprávy Závodního klubu JAS Dobruška

3. listopadu v 19 hodin v ZK

TANEČNÍ ZÁBAVA

Hraje soubor KŘÍŽOVATKY JZKP Kvasín
Vstupné 10 Kčs

6. listopadu v 9,15 a 10,30 hodin v ZK

LOUTKÁŘI KOPEČTÍ

Vystoupení známé loutkářské rodiny pro mateřské školy

14. listopadu v 19 hodin v sále ZK

SPOLEČENSKÝ VEČER

s výukou tanečních novinek
Zahájení kursu pro taneční páry pod vedením JUDr. K. Kavalíra.
Přihlášky pouze v párech.

NKIHA, nám. F. L. Věka, kursové na 8 večerů 130 Kčs na osobu,
ukončení kursu večírkem dne 4. ledna 1979.

20. listopadu v 8,15 hodin a v 10,30 hodin v ZK

UNIKUM

Loutková hra z cirkusového prostředí pro školy v provedení Vě. loutkového divadla DRAK Hradec Králové

22. až 24. listopadu od 8 do 15 hodin v klubovně ZK Stapu

KURS PROMÍTAČŮ 16mm FILMŮ

Lektor z KPFEK Hradec Králové
Příležitost k ověření a získání kvalifikace pro promítání filmů ve společenských organizacích, školách a závodech

24. listopadu v 19.30 hodin v sále ZK

OBYČEJNÝ ŽIVOT

K 40. výročí úmrtí Karla Čapka na motivy jeho povídek vystoupí

MIROSLAV ČÁSTEK, člen pražské VIOLY.

Vstupné 1 4Kčs. Spolupřádá MěLK v Dobrušce

26. listopadu ve 14 hodin v sále ZK

DĚTSKÝ KARNEVAL

Hudba J. Nyčke, ráz tradičně pohádkový, tombola

Vstupné 3 Kčs, dospělí 5 Kčs.

Změna programu vyhrazena. Předprodej vstupenek v KNIZE týden před uvedením pořadu. Předprodej na koncerty KPH je u pokladny KINA 70. Na všechny akce je požadováno společenské oblečení. Písemné a telefonické objednávky a přihlášky přijímá a vyřizuje ZK JAS ROH Dobruška, telefon 164.

Panoramatické kino 70 Dobruška

**Pozor na začátky
představení!**

hraje v listopadu 1978

1. středa jen v 17 hod.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

Dívčí most

Jugoslávský barevný film — o partyzánech, kteří plnili neobvyklý úkol.

Režie M. M. Stamenkovič

Mládeži přístupný

1. středa jen ve 20 hod.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs
Platí průkazy KPSF

Jen pro členy FK a KPSF

Neobvyklá výstava

Gruzínský film — smutný konec velkého snu.

Režie E. Šengelaja

2. čtvrtek v 17 a 20 h.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Sleva se poskytuje

Advokátka

Slovenský barevný film — příběh mladé moderní ženy v nezvyklém a náročném povolání. Hrají: E. Vašáryová, Sv. Matyáš, V. Záborský aj.

Režie A. Lettrich

Mládeži přístupný

3. pátek jen ve 20 hod.
5. neděle v 17 a 20 h.
4. sobota v 17 a 20 h.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Nenapravitelný

Francouzská barevná komedie o nenapravitelném svůdci v mnoha přestrojeních. Úspěšný film letního festivalu. V hl. rolích Jean Paul Belmondo a Genevieve Bujoldová. České znění.

Režie P. de Broca

Mládeži přístupný

7. úterý v 16.30
a 19.30 hodin
Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Platí průkazy KPSF
Sleva se poskytuje

Vlčí stopou

Sovětský barevný film o legendárním hrdinovi občanské války G. J. Kotovském

Režie V. Gažiu

Mládeži přístupný

8. středa v 17 a 20 h.
9. čtvrtek v 17 a 20 h.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Setkání v červenci

Premiéra českého barevného filmu — neobvyklé setkání mladé učitelky se svým, ne právě nejlepším žákem. Hrají: D. Kolářová, Ol. Kaiser, malý Tomáš Holý a j.

Režie Karel Kachyňa

Mládeži přístupný

10. pátek jen ve 20 hod.
11. sobota v 17 a 20 h.
12. neděle v 17 a 20 h.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

Růžový panter znovu zasahuje

Anglická barevná širokoúhlá veselohra — konec večné rivality komisaře Dreyfusa a komisaře Clouseaua. Úspěšný film letního festivalu. V hl. roli Peter Sellers a Herbert Lom.
Režie Bl. Edwards Mládeži přístupný

14. úterý v 17 a 20 h.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Sleva se poskytuje

Náš dědek Josef

Český barevný film o nestárnoucím mládí. Hrají: B. Záhorský, Fr. Filipovský, Vl. Hlavatý a j.
Režie A. Kachlík Mládeži přístupný

15. středa v 17 a 20 h.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Sleva se poskytuje

Soukromá vojna

Slovenský film — souboj dvou mužů, který je zahrán v prostředí konce druhé světové války. Hrají: L. Haverl, Petr Čepek, Jan Kačer a j.
Režie M. Hollý Mládeži přístupný

16. čtvrtek v 17 a 20 h.
17. pátek v 17 a 20 h.
18. sobota v 17 a 20 h.
19. neděle v 17 a 20 h.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

Šimon a Matouš

Italský barevný širokoúhlý film — další veselé příběhy mužů, kteří, jestliže se rozzlobí, budou zlí. Hrají: Paul Smith, M. Coby, D. Barto a j.
Režie G. Carnimeo Mládeži přístupný

FESTIVAL SOVĚTSKÝCH FILMŮ:

21. úterý v 17 a 20 h.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs
Platí průkazy KPSF

Odchylka nula

Barevný širokoúhlý film — příběh dvou kamarádů — zkušebních letců. České znění.
Režie Al. Stolper Mládeži přístupný

22. středa v 17 a 19.30 h.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Platí průkazy KPSF
Sleva se poskytuje

Otázka pro všechny

Barevný širokoúhlý film — zastavení na cestě za vytčeným cílem. České znění.
Režie J. Karasik Mládeži přístupný

23. čtvrtek v 16 a 20 h.
24. pátek jen v 16 hod.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Platí průkazy KPSF
Sleva se poskytuje
Dvojprogram

Bílý Bim, Černé ucho

Barevný film — příběh o věrném psu, jeho pánovi a lidech kolem. V hl. roli V. Tichonov. České znění. Film obdržel Velkou cenu na MFF v Karlových Varech.
Režie St. Rostockij Mládeži přístupný

24. pátek jen ve 20 h.
Vstupné 10, 12, 14 Kčs
Platí průkazy KPSF
Sleva se poskytuje

Fronta v týlu

Barevný 70 mm velkofilm — dvoudílná válečná epopej podle románu „My se vrátíme“. Navazuje na stejnojmenný film. V hl. roli V. Tichonov.
Režie I. Gostev Mládeži přístupný

28. úterý v 17 a 20 h.
29. středa jen v 17 hod.
Vstupné 10, 14, 16 Kčs
Platí průkazy KPSF
Sleva se poskytuje

Ozbrojen a velmi nebezpečný

Barevný 70 mm velkofilm — napínavé dobrodružství mužů Divokého západu z padesátých let minulého století. V hl. roli D. Banionis.
Režie Vl. Vajňstok Mládeži přístupný

25. sobota v 17 a 20 hod. **To nejlepší z Laurela a Hardyho**
 26. neděle v 17 a 20 hod. Americký stříhový film z nejznámějších grotesek
 Vstupné 4, 5, 6 Kčs slavných komiků. Mládeži přístupný
29. středa jen ve 20 hod. Jen pro členy Filmového klubu
On záračným studentem
 Předpremiéra amerického vzpomínkového filmu
 na Harolda Lloyda.
30. čtvrtek v 17 a 20 h. **Modrá Elektra Glyde**
 1. pátek jen ve 20 hod. Repriza amerického širokoúhlého barevného filmu
 Vstupné 5, 6, 7 Kčs Johnův první a poslední kriminální případ. V hl.
 roli R. Blake a M. Ryan. České znění.
 Režie J. W. Guercio Mládeži nepřístupný

Hrajeme pro mladé diváky

5. nedule ve 14.30 hod. **Koniček Hrbáček**
 Vstupné 2 a 3 Kčs Sovětská barevná pohádka v české řeči.
 Platí průkazy KPSF
12. neděle ve 14.30 hod. **Tři oříšky pro Popelku**
 Vstupné 2 a 3 Kčs Oblíbená česká barevná pohádka.
19. neděle ve 14.30 hod. **Finist — jasný sokol**
 Vstupné 2 a 3 Kčs Sovětská barevná pohádka s humorem a písničkami. České znění.
 Platí průkazy KPSF
26. neděle ve 14.30 hod. **Princezna se zlatou hvězdou**
 Česká barevná oblíbená pohádka.

V prosinci uvádíme 70 mm velkofilm — HELLO DOLY!
 Končí monopol!

V lednu 1979 uvádíme 70 mm velkofilm - FUNNY GIRL - USA

Změna programu vyhrazena. Pokladna otevřena od 13 hodin, v sobotu a v neděli 2 hodiny před představením, před pohádkou 1 hodinu. Pondělí volný den. Pisemné i telefonické objednávky vyřizuje KINO 70 Dobruška, tel. 315, PSČ 518 01. Předprodej vstupenek týden před uvedením filmu. Zamluvené vstupenky nutno vyzvednout 30 minut před představením, jinak budou prodány. Mladiství předloží na vyzvání zaměstnanců kina občanský průkaz. Přicházejte včas, jinak budete do hlediště uvedeni až po promítnutí týdeníku.

Výběrová bibliografie regionální literatury (dodatky)

Tato část regionální bibliografie je sestavená z nových přírůstků regionální literatury, které byly zařazeny do knihovny muzea — oddíl regionální literatury. Záznamy jsou řazeny stejně jako v předcházejících číslech Kulturního kalendáře Dobrušky s tím rozdílem, že beletrie i odborná literatura nejsou od sebe odděleny, protože počet přírůstků v beletrii není tak velký, aby stačil na samostatný oddíl.

1. DOPORUČUJÍCÍ
Doporučující bibliografie příležitostných veršů určená k práci Sborů pro občanské záležitosti. Zprac. Zuzana Radochová.
Dobruška, Městská lidová knihovna 1977. 23 s.
Brož. — Rozmn. — Bibliogr. je zpracovaná studentkou SKŠ v Praze, která pochází z Dobrušky.

24 A 6123
2. DREJSL, Radim — KROH, Miroslav
Písně Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého, laureáta čs. státní ceny I. stupně.
Sest. ... K 40 letému výročí narození Víta Nejedlého. 1. vyd.
Praha, Naše vojsko 1952. 76 s., front.
Brož. — Radim Drejsl, rodák z Dobrušky.

24 A 6398
3. HEK, František Vladislav — o něm
F. V. Hek píše synovi. Sebral Josef Dostál.
Praha, Václav Pert 1940. 40 s.
Nevázáno.

24 A 6389
4. HERMANN, Ignát
Lidičky a zvířátka. Mladým českým čtenářům. Ilustr. Prokop Laichter.
Praha, F. Topič (kolem 1928). 92 s., front.
Prokop Laichter, akadem. malíř, pochází z Dobrušky. Na předtitulním listě je věnování autora ilustrátorovi, datované ze 24. 12. 1926.

24 A 6590
5. JIRÁSEK, ALOIS
Zahořanský hon. Ilustr. Prokop Laichter.
Praha, J. Otto 1929. 185 s.
Na tit. listě autogram Jiráska.

24 A 6621
6. KÁŠ, Svatopluk
Aeskulap se stále usmívá. Ilustr. Fr. Sodoma. 1. vyd.
Praha, Avicenum 1977. 270 s., obr.
Autor pochází z Dobrušky.

24 A 6131
R 4997

7. KRAJÍŘ, Jan 24 A 6588
Na mravenčí silnici a jiné povídky. Ilustr. Věra Jičínská.
 Třebechovice, Ant. Dědourek 1942. 31 s.
 Věra Jičínská, akadem. malířka. Byla manželkou Prokopa Laichtera.

8. MICHL, Karel 24 A 6638
Kde vlci vyjí a slavíci zpívají. Ilustr. Vladimír Komárek. 1. vyd. R 5184
 Hradec Králové, Kruh 1978. 31 s.
 „Prostor.“
 Soubor povídek složených z všednodenních příběhů drobných lidí od
 1. svět. války až k osvobození a vzniku nového společenského řádu.

9. MICHL, Karel 24 A 6496
Slovo, které voní medem. Vydáno k 80. narozeninám zasloužilého uměl-
 ce K. Michla.
 Neprodejný tisk pro práci s knihou.
 Praha, Albatros 1976. 30 s., front.

10. OREL, Dobroslav 24 A 6307
Staročeské roráty. Uspoř. , slovo upr. Vlad. Hornof, harmoniso-
 val V. Vosyka.
 Praha, t. Čs. akciových tiskařských a vyd. podniků 1942. 35 s.
 Reg. autoři — D. Orel — rodák z Opočna
 V Hornof — působil v Dobrušce jako kaplan

11. PLACHETKA, Josef 24 A 6605
Návrat až k ránu. 1. vyd. R 5145
 Hradec Králové, Kruh 1978. 122 s.
 „Prostor, próza.“ — Reg. autor, pracuje jako vedoucí technické kon-
 trolы OSP v Dobrušce.

12. PTÁČEK, Josef 24 A 6631
K počátkům dělnického hnutí na Dobrušsku. — V; Sborník prací vý-
 chodočeských archivů 4. 1978. Redigoval Frant. Fajman.
 Hradec Králové, Kruh 1978, s. 77 - 98.

13. ROZHOVORY 24 A 6344
Rozhovory. Próza, poezie. Fot. Petr Balíček. 1. vyd. R 5006
 Hradec Králové, Kruh 1977. 297 s.
 Ve sborníku zastoupen z našeho regionu Josef Plachetka.

Nedožité osmdesátiny

Položením květin ke hrobce projektované architektem Janem Kotěrou jsme uctili nedožité osmdesátiny akademického malíře Prokopa Laichtera. V našem městě snad není jediného člověka, který by neznal toto jméno. Rodina Laichterova se zapsala do dějin Dobrušky již tím, že děd Prokopa Laichtera — František Laichter, tu 15 roků stál v čele obecní samosprávy. Narodil se zde i Prokopův otec, nakladatel Dr. Jan Laichter h.c.

Prokop Laichter se vždy cítil dobrušským občanem. Zanechal tu po sobě trvalou památku. Věnoval městu 16. ledna 1967 početné a umělecky hodnotné dílo své ženy, akademické malířky Věry Jičínské. Tvoří jej přes tisíc autorčiných obrazů a větší množství keramiky. Součástí daru byly i obrazy Jana Zrzavého, Böttingera, Preislera, Kavána a dalších známých malířů. Město získalo i bohatý fotografický archiv kulturních památek celé Evropy. Překrásné lidové plastiky, sochařské práce Marty Jiráskové, starou keramiku, součásti krojů a velké množství dalších trojrozměrných předmětů.

Prokop Laichter byl dobrým ilustrátorem a scénografistou. Některé jeho práce viděli dobrušští občané na výstavě v Městské knihovně. Prokopa Laichtera máme ještě dnes v živé paměti. Jeho starostlivost a soustředění, převezení a instalování darovaného odkazu. Jeho promýšlení každického detailu. A především — jeho skromnost. Dar, odevzdaný městu, je v korunách těžko vyčíslitelný. Ale ani stísněné finanční prostředky nedonutily Prokopa rozprodat byt jen maličkosti ze společné domácnosti s Věrou Jičínskou. Proto máme dnes k dispozici ucelené dílo, včetně empírového, renesančního nábytku z jejich společné domácnosti.

Část odkazu Prokopa Laichtera je instalována v muzejní expozici Věry Jičínské, v Domašínské ulici. Pochvalné zápisy občanů a předních kulturních i veřejných pracovníků jsou největším uznáním Věřina díla. A o to Prokopovi šlo především. Proto myslím, že by byl spokojen. Je to nejlepší uctění jeho památky — nejlepší dík za vše, co pro naše město vykonal.

M.B.

DOBRUŠKA
MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR

Odběratel:

Poštovné paušalováno!

KULTURNÍ KALENDÁŘ DOBRUŠKA 1978
vydává Městský národní výbor v Dobrušce
nákladem 1400 výtisků
Cena výtisku Kčs 1,50, roční předplatné Kčs 15,—
Tisk VČT Pardubice, provoz 15 Rychnov nad Kněžnou